

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra De tre Helligaftener (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 214. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515387737808/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

»godskaftede* Hænder – og for gammel maatte hun da heller ikke være.« – Ib var »sløv«,** han klæde sig bag Øret, og sagde: »Hm! saadan Een voxer ikke op af Lyngtoppene hver Dag« – han skottede hen til Datteren, og loe saa smaaligt. Men Datteren kunde ikke godt lide den Snak, og gjorde sig et Ærinde ud. Da Kløren nu vilde til at gaae, spurgte de ham: hvad han hed? »Saamænd!« svarede han, »min Fader kalde de Ole Brødløs,*** og jeg skal vel hedde ligesaadan.« Saa gik han; men da han var kommen et Stykke fra Gaarden, der møder han Ma-Ibs, der havde været henne hos Sejers, og saa siger han til hende: »Det kan ikke hjælpe at bruge lang Snak; jeg er gaaet »af Enkom«† for Din Skyld. Til Pintse kommer jeg igjen, og saa kan Du betaade Dig imens. Nu skal Du have Farvell!»

Ma-Ibs blev ikke glad til *den* Beiler. Da hun kom ind, satte hun sig ved den nederste Bordende, lagde sine Hænder sammen i Skjødets, og sukkede ret af Hjertet. »Hvad skal det betyde?« sagde Faderen. »Jeg huer ikke denne her Skovlouring – eller hvem han er« – svarede hun. – »Kan det aldrig blive til Noget, at jeg og Sejer kan komme sammen?« – »Ja hvad paa?« sagde den Gamle. Og saa var *den* Snak forbi. Fader og Datter toge begge to fat paa »Vindepindene«.

Lidt efter kommer Sejer ind. »Gudsafte« siger han; »Tak« sige de. »Nu gaaer jeg op til Gaarden,«†† siger han, »og snakker med Manden,††† for det kan ikke hjælpe at kjellinges længere om.« – »Det bliver Eet og Eet,« – siger Ib, – »Manden er vred paa Dig, og Du kommer til at springe Soldat.« – »Det kan hænde sig,« siger Sejer, »men nu ville vi sætte en Prøve.« Saa gik han.

Da han nu kommer til Annsbjerg og gaaer ind ad Porten, saa møder han Manden selv, – og han hed ellers Jørgen Marsviin. »Kommer Du nu igjen om Dit Fæste?« – siger han – »det kan ikke nytte Dig – det har jeg sagt Dig saa tidt.« – »Aajo! Hosbond!« siger Sejer, »jeg beder saa almindelig.«†††† – Da saae Herren vredt til ham, trak Øienbrynne ned og Rynker i Panden; og der skulde Ingen tænkt andet, end at

* rappe og dygtige.

** forstilt enfoldig, men snu.

*** Et Navn, rimelig givet fra først af spotvis, som nu flere Smaasteder bære.

† ene og alene i den eller den Hensigt (saaledes og i Svensken).

†† Herregaarden.

††† Herreemanden.

†††† underligt og indstændigt.